

Warszawa, 20 XII 2017

Prof. dr hab. Małgorzata Borowska
Pracownia Studiów Helleńskich
Wydział „Artes Liberales”
Uniwersytet Warszawski

**Opinia o pracy doktorskiej Pani mgr Małgorzaty Glinickiej
*Grecy, łacinnicy, muzułmanie na Cyprze Lusignanów. Obraz
stosunków wyznaniowych w Kronice Leoncjusza Machierasa***

Jako promotorka rozprawy doktorskiej pani mgr Małgorzaty Glinickiej pt. *Grecy, łacinnicy, muzułmanie na Cyprze Lusignanów. Obraz stosunków wyznaniowych w Kronice Leoncjusza Machierasa* stwierdzam, że praca ta jest w naukowym piśmiennictwie polskim pierwszą w ogóle monograficzną próbą analizy tekstu tego średniowiecznego kronikarza cypryjskiego i stanowi w ogóle jedno z niewielu opracowań, poświęconych badaniom obrazu kontaktów międzywyznaniowych (grecy, łacinnicy) i między-religijnych (chrześcijanie, muzułmanie) na wyspie, obrazu konstruowanego we właściwy dlań sposób przez prawosławnego miejscowego Greka, który jest zarazem urzędnikiem frankijskiego dworu Lusignanów w końcu XIV i w pierwszych dekadach XV w.

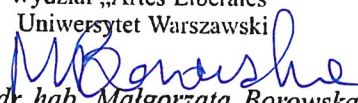
Autorka podjęła się wyjątkowo trudnego zadania, zważywszy, że *Opisanie słodkiej wyspy Cypr Kronaką to jest Kroniką zwane* powstało w swoistym dialekcie cypryjskim (Medieval Cypriot Greek). Badania nad tym tekstem wymagały intensywnego dokształcania się nie tylko w zakresie języka greckiego, ale i języków zachodnich kronik, stanowiących punkt odniesienia i porównania.

Autorka traktuje *Kronikę* nie jako źródło historyczne, służące do rekonstrukcji stosunków wyznaniowych na Cyprze w XII–XV w., lecz jako dzieło literackie, stworzone w konkretnym celu i dla określonych odbiorców. Do badań tekstu wykorzystuje nie tylko narzędzia (pojęcia) wypracowane przez teorię literatury, ale też (przy wszystkich zastrzeżeniach) te, stworzone przez studia kolonialne i szkołę postkolonialną. O „oprzyrządowaniu” tym pisze sama Doktorantka: „Wykorzystane przeze mnie do analizy *Kroniki* pojęcia, zaczerpnięte z postkolonialnego instrumentarium, pozwoliły mi na wytyczenie istotnych płaszczyzn interpretacyjnych, koncentrujących się na: Leoncjuszowej geografii Śródziemnomorza, obrazie „innego” bądź „innych”, zmieniających się w czasie sposobach kontaktowania się ze sobą jednostek i zbiorowości, odnajdywanych w warstwie narracyjnej cechach literatury „kolonialnej”, a także tożsamości samego autora” (s.417).

Rozprawa, licząca bez mała 500 stron maszynopisu, składa się z czterech rozdziałów (prezentujących kolejno osobę i dzieło autora, *Kroniki*; „spotkanie” cypryjskiej ludności prawosławnej z przybyszami z Zachodu; napięcia w kontaktach chrześcijan różnych nacji (Frankowie, Genueńczycy, Wenecjanie) i wreszcie „zderzenie cywilizacji”: spotkanie chrześcijan (Cypryjczyków) z muzułmanami), poprzedzona jest *Wprowadzeniem* (omawiającym przedmiot, stan i metodologię badań) posiada też *Aneks* zawierający kalendarium historyczne, indeksy i obszerną bibliografię.

Uważam, że praca spełnia wymogi merytoryczne i formalne dysertacji doktorskiej, przyjmuję ją zatem jako podstawę ewentualnej obrony, pozostawiając jej ocenę Recenzentom.

Małgorzata Borowska

Kierownik Pracowni Studiów Helleńskich
Wydział „Artes Liberales”
Uniwersytet Warszawski

prof. dr hab. Małgorzata Borowska